<u>Prayers/Affirmations to Nurture New Behaviors and Understandings of Eating</u> by Rabbi Julie Shoshanah Pfau

Some d	ays, I hunger for perfection and nourish myself only with anxieties and swallowed feelings	3.
	Today, give me a hunger for life and a thirst for connection,	
	and the willingness to embody these through sustaining my body. Amen.	

Growth needs nourishment.

Today I will sustain my body, as God sustains my spirit.

ּ צְמִיחָה צְרִיכָה מְחַיָּה : הַיּוֹם, אֲחַיֵה גוּפִי כַּיהוה מִחַיֵּה נַפִּשִי :

ּ בְּתָחִי/פְּתַח עֵינֵי לְהַכִּיר

Open my eyes to understand:

that food is not a goad to make myself work or a whip to punish myself.

that I am worthy to eat
whether I succeed or fail,
whether I feel good or bad,
pride or shame,
whether or not my work is finished,
even if someone is upset with me,
and when I am upset with myself.

שֶׁמָזוֹן אֵינוֹ שׁוֹט לְהַצְמִיד עַצמִי אוֹ מַגְלֵב לִהַעָנִישׁ אוֹתִי:

שָׁאַנִי רְאוּיָה/רָאוּי לֶאֶכוֹל אָם אַצְלִיחַ אוֹ אֶכָּשֵׁל, אָם אַרְגִישׁ טוֹבָה/טוֹב אוֹ רָעָה/רַע נַּאֲנָה/נַּאֲנֶה אוֹ בּוּשָׁה/בּוּשׁ, אָם עֲבוֹדָתִי נִגְמֶרֶת אוֹ לֹא, אָפִילוּ מִישָׁהוּ תִּרְנַּז/יִרְנַז עַלַי, וּכִּשָּׁאָרְנָז עַלַי:

The highest mitzvah is preservation of life and the highest work is nurturing life:

Today I will not starve myself in order to do lower work.

הַמִּצְוָה הָעֶלְיוֹנָה הִיא פִּיקוּח נֶפֶשׁ והָעֲבוֹדָה הָעֶלְיוֹנָה הִיא טִיפּוּח נֶפֶשׁ הַיוֹם לֹא אַרְעִיב עַצְמִי כָּדֵי לַעֲשׂוֹת עֲבוֹדָה תַּחָתּוֹנָה.

Today I am prepared to designate time/space to breathe, to eat, and to do the work of living.

הַיוֹם אֲנִי מוּכָנָה/מוּכָן לְהַזְּמִין ֶרֵוַח לנְשׁוֹם לֶאֱכוֹל וְלַעֲשׁוֹת עֲבוֹדַת חַיִּים.

.....

Merciful One - remind me that there is no perfection in thinness and emptiness.

הָרַחֲמֶנָה/הָרַחֲמֶן - הַזְּכִּירִי/הַזְכֵּר לִי שָׁאֵין שְׁלֵימוּת בָּקלִישׁוּת וְרֵיקַנוּת.

Merciful and compassionate God -Help me to cease from abusing myself.

- אֵל רַחוּם וְחַנּוּן / יָה רְחוּמָה וְחֲנוּנָה עֵזוֹר/עִזְרִי לִי לְהַפְּסִיק מֵעִנּוּי עַצְמִי.

Today I will not show contempt for my life by withholding or throwing up what nourishes it.

הַיוֹם לֹא אָבוּז אֶת חַיָּי עַל-יְדֵי עִיכּוּב אוֹ הֲקָאָה מָה שָׁמֵזִין אוֹתוֹ.

Today I will not swallow my feelings in place of food. Today I will not starve myself into numbness.

> ָהַיוֹם לֹא אַבְלִיעַ הַרְגָּשׁוֹת בִּמְקוֹם מָזוֹן. הַיוֹם לֹא אַרְעִיב עַצְמִי

I believe that my body is worth nourishing, I believe that my life is worth sustaining.

, אֲנִי מַאֲמִינָה/מַאֲמִיו שֶׁרָאוּי לְהָזִין אֶת גּוּפִי אָנִי מַאֲמִינָה/מַאֲמִיו שֶׁרָאוּי לְטַפֵּחַ אֶת חַיָּי אָנִי מַאֲמִינָה/מַאֲמִיו